

Anker & Anker Strafrechtadvocaten
T.a.v. de heer mr. T. van der Goot
Postbus 324
8901 BC LEEUWARDEN

Datum 7 april 2014

Zaaknummer S 12/04683 H

Betreft: Brief inzake het verzoek om nader onderzoek op de voet van art. 461 Sv ingediend namens de veroordeelde [verdachte] door mr. T. van der Goot

Geachte heer Van der Goot,

Bij brief van 3 oktober 2012 heeft u verzocht om nader onderzoek naar het bestaan van gronden voor de herziening van de onherroepelijke veroordeling van uw cliënt, [verdachte]. Het gerechtshof te Leeuwarden heeft hem bij arrest van 22 december 2006 veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf, onder meer voor de moord op de Groningse leraar [slachtoffer], gepleegd te Groningen op 28 november 2002. Dit arrest is onherroepelijk sedert 8 juli 2008, de datum waarop de Hoge Raad het hiertegen ingestelde cassatieberoep heeft verworpen.

Het bewijs tegen [verdachte], die zijn daderschap altijd heeft ontkend, is mede gebaseerd op de verklaring van [verdachte] zelf. [verdachte] heeft volgens de bewijsmiddelen namelijk verklaard dat hij vier dagen voor de moord, namelijk op 24 november 2002, in opdracht van de organisatie waarvoor hij werkte samen met een zekere [medeverdachte], en samen met vier donkergekleurde mannen, het latere slachtoffer, [slachtoffer], heeft opgezocht in diens woning te Groningen. De bedoeling hiervan was om [slachtoffer] onder druk zetten om via hem de vindplaats te achterhalen van de zuster van [slachtoffer]. De reden hiervoor was dat de zuster van [slachtoffer] ervan werd verdacht dat zij samen met een vriendin 2000 kilogram hasj had gestolen van de organisatie waarvoor [verdachte] werkzaam was. Volgens de door het hof geciteerde uitspraak van [verdachte] kon de 'organisatie' het zich niet veroorloven welke diefstal dan ook onbestraft te laten.

De kern van het bewijs tegen [verdachte] wordt gevormd door de verklaringen van [medeverdachte], die op 24 november 2002 optrad als chauffeur van de auto (een zwarte Renault Kangoo) waarmee [verdachte] werd vervoerd naar de woning van [slachtoffer]. Essentieel is het volgende onderdeel van de verklaring van [medeverdachte] over een tweede rit met diezelfde auto naar Groningen, en wel op 28 november 2002, de dag waarop [slachtoffer] is vermoord:

"[verdachte] vertelde me waar ik de auto moest parkeren en hij vroeg mij in de auto te wachten. Hij was enige tijd weg. Toen hij terugkwam, zei hij: "Go, go, go" en toen ben ik weggereden, eerst zonder de verlichting van de auto te ontsteken. Verderop in de straat heb ik die ontstoken. Ik zag dat [verdachte] een pistool op zijn schoot had en ik vroeg hem wat er aan de hand was. Hij zei: "I've just killed somebody. Drive".

[verdachte] ontkent echter aanwezig te zijn geweest bij deze tweede rit naar Groningen. [medeverdachte] vertelt bovendien in zijn verklaringen over een voorval in Amsterdam dat plaatsvond na de moord in Groningen. [verdachte] had volgens [medeverdachte] een ontmoeting met [betrokkene 1]. [verdachte] deelde aan [betrokkene 1] het volgende mee:

"It was easy, I knocked on the door and I shot the guy".

[medeverdachte] verklaarde hierover verder:

"Ik zag dat [verdachte] met zijn rechterhand een gebaar maakte alsof hij een pistool vasthield en daarmee enkele schoten afvuurde. Ik hoorde dat er door hen werd gesproken over de moord in Groningen."

De politie heeft de genoemde [betrokkene 1] gehoord. Het gerechtshof heeft voor het bewijs gebruik gemaakt van het negatieve antwoord ("nee") van de genoemde [betrokkene 1] op de vraag die hem door twee verbalisanten was gesteld, namelijk de vraag of het gelogen was dat [verdachte] aan hem had gezegd "*It was easy, I knocked on the door and I shot the guy*".

Bij een doorzoeking is in de woning van [verdachte] een vuurwapen aangetroffen, zij het van een ander kaliber (9 mm) dan dat van de kogels waarmee [slachtoffer] om het leven is gebracht (7.65 mm). Niettemin zijn er aantekeningen gevonden in de woning van [verdachte], die (ook) betrekking hadden op "500 rounds" van "7.65". Getuigen in de omgeving van de woning van [slachtoffer] zagen ten slotte een kleine, zwarte c.q. donkerkleurige bestelauto met hoge snelheid weggrijden. Eén van hen had kort daarvoor knallen gehoord. Tot zover de uitspraak van het gerechtshof.

Na het onherroepelijk worden van de veroordeling heeft de politie op uw verzoek en door tussenkomst van de zaaksofficier van justitie nog enkele getuigen gehoord. Hierop zal ik niet verder ingaan.

Uw verzoek strekt tot het volgende:

1. Het opnieuw horen van [medeverdachte], (verblijfplaats thans (nog) onbekend).
2. Het horen van ene '[betrokkene 2]', die met [medeverdachte] zou zijn opgetrokken in de penitentiare inrichting waarin [medeverdachte] en [betrokkene 2] verbleven, c.q. die een bezoeker zou zijn van [medeverdachte]. Wellicht luidt zijn werkelijke naam [...] of [...]. De politie heeft tot op heden niet kunnen achterhalen wie '[betrokkene 2]' is.
3. Het horen van [betrokkene 3], de vermoedelijke leider van de criminele organisatie waarvoor [verdachte] en [medeverdachte] werkzaam waren. [betrokkene 3] zou nu in detentie verblijven in Spanje, in afwachting van een uitlevering naar het Verenigd Koninkrijk.

Uw verzoek is in handen gesteld van de Adviescommissie afgesloten strafzaken. Bij advies van 31 mei 2013 heeft de commissie na bestudering van het dossier met een uitgebreide motivering het volgende geadviseerd:

"De commissie heeft in het verzoek van de veroordeelde en zijn raadsman ten dele onvoldoende concrete aanknopingspunten gevonden voor een zinvol onderzoek naar het bestaan van gronden voor herziening van de veroordeling van [verdachte]. Wel adviseert de commissie de procureur-generaal te onderzoeken waarom [betrokkene 3] niet is gehoord over de moord op [slachtoffer], en dit eventueel alsnog te laten doen. De commissie adviseert naar aanleiding van het verzoek en het dossier voorts,

onderzoek in te stellen naar de mogelijkheid van nader DNA-onderzoek van het materiaal dat op de deurbel van de woning van [slachtoffer] is aangetroffen. Mocht een dergelijk onderzoek mogelijk zijn en mocht de uitkomst naar [medeverdachte] wijzen, dan is dit nieuwe gegeven voor de commissie reden om te adviseren [medeverdachte] opnieuw te laten horen.”

Kortom, de commissie heeft geadviseerd om nader DNA-onderzoek te doen verrichten op celmateriaal dat is veiliggesteld van de deurbel van de woning van [slachtoffer]. Bovendien luidt het advies om na te gaan waarom [betrokkene 3] tot nog toe niet is gehoord, en dit verhoor eventueel alsnog te laten plaatsvinden. Voor het verhoor van [medeverdachte] en '[betrokkene 2]' ziet de commissie onvoldoende aanknopingspunten.

In vervolg op dit advies heeft het Nederlands Forensisch Instituut mij bij rapport van 27 november 2013 bericht dat zich in de bemonstering van de deurbel van de woning van [slachtoffer] circa 7,5 picogram DNA-materiaal bevindt en dat deze hoeveelheid te gering is om met de huidige analysesystemen een DNA-profiel te genereren. Ik begrijp hieruit dat een DNA-onderzoek van dit materiaal momenteel niet zinvol is, en wellicht zelfs de destructie teweegbrengt van materiaal dat in de toekomst eventueel wel zou kunnen worden onderzocht.

Tevens ben ik nagegaan om welke reden de genoemde [betrokkene 3] tot op heden niet is gehoord. Bij brief van 9 januari 2014 heeft de zaakofficier van justitie mij bericht om welke redenen [betrokkene 3], die tot dan toe alleen in het buitenland verbleef, niet is gehoord. Het komt erop neer dat naar het inzicht van de officier van justitie onvoldoende aanknopingspunten bestaan voor een strafvervolging van [betrokkene 3], terzake van leidinggeven aan een criminele organisatie en het plegen van daarmee samenhangende misdrijven. De zaakofficier heeft, zo begrijp ik, geen fiducia dat het verhoor van [betrokkene 3] dergelijke aanknopingspunten zal opleveren, noch in een strafzaak tegen [betrokkene 3] zelf, noch in de zaak van [verdachte]. Ook doet de zaakofficier verslag van samenhangende verrichtingen in deze zaak na het onherroepelijk worden van de veroordeling.

Alle hiervoor genoemde bescheiden zijn in uw bezit gesteld. Bij brieven van 10 december 2013 en van 6 februari 2014 heeft u gereageerd op de inhoud van deze bescheiden. Kort gezegd handhaaft u uw verzoeken, en heeft u deze voorzien van een nadere motivering.

Ik heb mij beraden op uw verzoeken. Ik deel u hierbij mede dat ik aan uw verzoeken geen gevolg zal geven en dat ik dus niet het door u verzochte nadere onderzoek naar het bestaan van gronden voor de herziening van de veroordeling van [verdachte] zal (doen) verrichten. Ik zie in de grondslag van uw verzoeken onvoldoende aanwijzingen dat er mogelijkwijze sprake is van een grond tot herziening. Dat het door u verzochte onderzoek het bestaan van een novum zal kunnen onderbouwen, acht ik (thans) namelijk zeer onwaarschijnlijk.

Wat betreft het horen van [medeverdachte] het volgende. Nog daargelaten dat de (vermoedelijk buitenlandse) verblijfplaats van [medeverdachte] onbekend is, is er m.i. op dit moment geen enkele specifieke aanleiding om te veronderstellen dat [medeverdachte] (geloofwaardig) anders zal verklaren dan hij tot nog toe heeft gedaan bij de vele gelegenheden ten overstaan van politie en justitie. Gelijk de adviescommissie zie ik ook onvoldoende aanknopingspunten voor het verhoor van de persoon van '[betrokkene 2]'. Hetgeen u hiertoe hebt aangevoerd acht ik hooguit speculatief van aard.

Ten slotte uw verzoek tot het alsnog horen van [betrokkene 3], mogelijk de leider van een gewelddadig misdaadsyndicaat en mogelijk de opdrachtgever van de moord op [slachtoffer]. Ik acht het hoogst onwaarschijnlijk dat [betrokkene 3] ook maar enige verklaring, laat staan een betrouwbare verklaring, zal afleggen over zijn en andermans bijdrage(n) aan de bedoelde criminele organisatie en aan andere hiermee samenhangende misdrijven, zoals (mogelijk) de moord op [slachtoffer]. Het arrangeren van een verhoor van [betrokkene 3] in het buitenland acht ik daarmee (volstrekt) zinloos.

Deze beslissing, alsmede het advies van de adviescommissie, zal in geanonimiseerde vorm worden gepubliceerd op de website www.rechtspraak.nl.

Hoogachtend,

D.J.C. Aben,
Advocaat-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden